

— Slovenska Šolska Matica v Ljubljani, Komenskega ulica št. 19. Našim gg. poverjenikom in poverjenicam ter vsemu učitelstvu! Prišlo je tako rekoč že v navado, da izhajajo publikacije Slovenske Šolske Matice vsako leto z veliko zamudo, to je vselej po preteku nekaj mesecev, ko je leto, za katero so bile knjige izdane, že zdavnaj preteklo. Nujna potreba je, da se v tem pogledu napravi red in se v bodoče držimo točno društvenih pravil. Po § 5. teh pravil je plačati vsakoletno članarino najkasneje do konca meseca junija vsakega leta. Vsled navedenega se obračamo do vseh svojih gg. poverjenikov in poverjenic z vljudno prošnjo, da pobere članarino za l. 1930. že sedaj ob razdeljevanju knjig za l. 1930. Enkratni izdatek 30 Din za trije takih knjig, kot so n. pr. knjige za l. 1929., je tako malenkosten da ga bo prav lahko utrpel sleherni član učiteljskega stanu. Morja da bi se dalo plačevanje olajšati tudi na ta način, da bi matični člani plačevali članarino pri svojem sreskem učiteljskem društvu v mesečnih obrokih, recimo za l. 1930. po 10 Din dne 1. aprila, 1. maja in 1. junija in zadeva bi bila še tekom tekočega šolskega leta urejena! Za letošnje izjemoma pričakujemo, da nam dostaviš gg. poverjeniki in poverjenice članske sezname in članarino najkasneje do 15. septembra. Ker pade velik del časa do tega roka v dobo velikih počitnic, zato prosimo gg. poverjenike in poverjenice, da uredijo zadevo s člani Šolske Matice, kakor zgoraj povedano. Že do konca tekočega šolskega leta. Opozorjamo izrecno še na to, da smatramo za člana vsakega tistega, ki pravočasno izpolni svoje obveznosti napram Matici. Zamudnike ne bomo šteli za člane v nobenem slučaju in bodo vsem tem novoizšli publikacije v kolikor jih bo seveda še dobili, na razpolago samo proti določenim knjižarniškim cenam, ki so razvidne n. pr. letos v seznamu knjig na koncu »Zbornika« za l. 1929. — Odbor.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna JOS. REICH.

RISALNA ORODJA kupite najbolje pri Fr. P. ZAJEC, optik Ljubljana, Stari trg 9.

Stanovska organizacija UJU iz društev:

Vabilo
= UČITELJSKO DRUŠTVO ZA SREZ LASKO bo zborovalo v soboto, dne 5. aprila 1930. ob 8. uri dopoldne v osnovni šoli na Zidanem mostu. Na dnevnem redu je poleg običajnih točk strokovno predavanje o gojitvi cvetic, ki bo posebno zanimalo naše tovaršice. — Odbor.

= NOVOMEŠKO UČITELJSKO DRUŠTVO bo zborovalo v soboto 5. aprila 1930. ob 10. uri dopoldne na deški osnovni šoli v Novem mestu. Poleg običajnosti sta na dnevnem redu še referata tov. Tince Rodičeve o gospodinskem nadaljevalnem šolstvu in tov. Ivana Kržišnika o kmetijskem nadaljevalnem šolstvu. Če bo pripuščal čas, nam bo še tov. France Zukovec podal nekoliko zanimivih smernic, kako si zasigurati uspeh v šoli. Računam na polnoštevilno udeležbo.

Predsednik.
= SLOVENJGRAŠKO UČIT. DRUŠTVO bo zborovalo v soboto, dne 5. aprila t. l. ob 9. uri dopoldne v III. a razredu slovenjgraške osnovne šole po sledečem dnevnem redu: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. Referat tovaršice Dulerjeve o Fleretovi »Naši prvi čitanki«. 4. »Ali šola preveč zahteva od otrok«. (Tov. Mrovlje in tovaršica Gobec). 5. Raznoterosti.

= PTUJSKO UČITELJSKO DRUŠTVO bo zborovalo v ponedeljek, dne 7. aprila t. l. v Ptuj v risalnici Mladike. Dnevni red obsega za zborovanja predpisane točke. Razširjen bo z referatom tov. Hasla o petju.

Odbor.

Poslano.

In druga plat zvona?

Laško, 13. marca 1930.

Članek z naslovom »Proračun in druge zadeve mestne občine Laško«, priobčen v 23. šte. »Jutra« dne 29. januarja 1930., v katerem so predmet — laško rečemo, dokaj oporečne kritike tudi šolska bremena in številno učiteljsva (zaradi stanarja), naš služita v odgovor naslednji corrigendum in pripadajoči komentar:

1. Trditve — čez: »Samo dva razreda imata nad 40 otrok, vsi ostali pa komaj 30 do 40, pa še to samo na papirju« — se glede »cikajočega« dostavka: »pa še to samo na papirju« — zavrača kot neistinita, tembolj, ker se s takimi predračunji, javno vrženimi med občane, izpostavljajo razmere na šoli v nekako

tuč koruptnega stanja. Povedano bodi, da krije številčno zasledbo razredov § 51. novega drž. zakona o narodnih šolah.

2. Isto velja glede učiteljskih moči, o katerih trdi dopisnik, da jih je vsaj troje preveč. Li želi avtor dopisa morda namigivati, da je prosvetna uprava v točki učiteljskih nameščenj v Laškem nekaj zagrešila, kar nemara ni v skladu s šolskim zakonom? — ali, da so mu vsaj tri nevedne učne moči očino na poti — in in torej odveč? Pojasnjujemo mu, da tvorilo merilo za določitev številnih učnih moči in paralelno vsakoletni zabetni brojni stalež učencev, ki pa se jih seveda ne da z mehaničnim dividiranjem tako razdeliti, da bi dobil vsak razrednik na vsaki stopnji povsem enako število otrok. Mogoče bi znal ta problem izvesti gospod dopisnik? Zakon in pa mi razredniki — ne.

3. Lahko se trdi, da spadajo proračuni laške šole med razmeroma zelo pičle, tako da jih je prosvetna uprava že dvakrat zaporedoma zvišala — in ne morda znižala. Casopisni besednik ekonomske nevolje v laški občini učitelstvu torej nikakor ni mogel ustreči s tonom in načinom, kakor je bil očitek neznanosti šolskih bremen serviran javnosti, — tembolj, ker v vsaj banovini in menda še čez ni bilo konstatirani niti enega aličnega novinskega primera. Da se učiteljsvo ne bi moglo čutiti prizadeto, bi bilo lahko ostalo edino le pri lokalni kritiki v občinskih seji, kakor so jo drugi napravili; te pravice ne more sp. občinskemu odboru seveda nikdo krati. Zeleni pa bi od nekaterih merodajnih činiteljev vendarle in vsekakor nekoliko več dokazov resnične dobrohotnosti. Boli nas namreč marsikaj.

Pišev očitek neznanosti šolskih — t. j. izrecno in ravno šolskih bremen se nekako slabo rima z dejstvom, da je občina Laško smatrala bas letos, ko so občinske blagajne splošno udarjene s pezo nenadejane soobčestitve po teh nesrečnih učiteljskih stanarjih, v zvezi vsemu za blaginjsko-možno, postaviti v proračun za leto 1930. tudi izredno postavko 50.000 Din za prenovitev bivše nemške šole, odnosno občinske hiše šte. 122. Javna tajnost je, da je dotično poslopje designirano za ponovno oživitvorenje laške posebne mestne osnovne šole, dasi je le malo ljudi, ki se pripoznavajo k istinitni potrebi in presanosti te akcije; saj bi imela nova šola zaenkrat eksistentne predpogoje komaj za dvorazrednico — v primeru s sedanjo lepo sedem-razrednico. Evidentno pa je tudi, da je matična A-šola zunanjeno renovacija še bolj nujno potrebna, nego B-šola.

V svrhu propagande za navedeni nekako gosposko-ekskluzivistični mestni školi načrt je dopisniku seveda vsako prikladno sredstvo dobrodošlo, ergo tudi to, da je treba proglasiti med občani sedanjo šolo in baje prečetevalno njeno učiteljsvo za kamen spotike z ozirom na dvačno »neznanost«, resp. znanost.

Tekom poslednjega decenija je izvedla laška šola — in to na osnovi povsem privatne učiteljske inicijative — že dokaj lepih (službenih in izvenšolskih) prosvetnih akcij; med drugim n. pr. ustanovila javno knjižnico, ki jo učne moči brez izjeme stalno uporablja; s pogumom je šola pokazala uspehe svojega dela opetovano na znotraj in na zunaj; pod vodstvom svojega učiteljsva je stopala pred občinstvo leto za letom s toli odlično uspešnimi mladinskimi produkcijami, pestrimi prireditvami ter narodno-patriotičnimi proslavami, kakor jih ne doživlja kmalu kak kraj; saj je šola prvotnemu glavnemu inicijatorju in aranžerju (t. j. sedanjemu upravitelju) v poprevratnih letih (osobito do leta 1927.) resno za to, da z elitno prirediteljsko šolskim slavnostmi, predstavami, skrbno gojenim prvotnim peštem itd. — paralizira globoko ukoreninjen predosedek med šte mnogimi nemško-orientiranimi Laškani — čez, da slovenska šola ne bo mogla nikdar prav tekmovali z bivšo nemško glede korajže za javne nastope, t. j. glede zunanje reprezentacije, sposobnosti in delavolnosti učiteljsva ter oblihi uspehov. Poarečilo pa se je takrat razbiti tudi to glorijolo češčenja spominov. Seveda nekoga dopisnika »koro nikdar nismo videli in ne vidimo med posebniki teh prosvetnih in narodno-patriotičnih svečanosti, dasi bi bilo prav umestno, ogledati si včasih šolsko, učiteljsko in mladinsko delo (v interesu pravilne sodbe) tudi pobleže in od svetlih strani, ne pa samo od negativnih in neprijeteljskih.

Sedanja skupna šola ima torej prav častno desettletje za sabo. In kaj ji je v nagrado namenjeno? — Nekemu šibkemu številcu v svoji domitilji zelo močnih — a šoli malo prijaznih ljudi — (pograbčih s takšno dobrodoletnostjo za ugodno in oportuno priliko slabe volje pri prebivalstvu v pogledu učiteljskih stanarjev etc.) se je iz razlogov in sorazlogov, ki niso šele od danes — in ki jih je napram našemu prav dobremu pregledu zakulisne situacije nemogoče maskirati, — velikodušno zahotelo, jo kratkoma zrušiti in razdvojiti. No — saj je tudi Krapnu zadostovala ena sama silna roka, da je dvignil svojo nerodno kobilico s tovorom vred — ter jo prenesel dvorni kočiji s pota! Sicer pa dotičnih 50.000 Din sploh ne more tangirati neznanosti občinskih finančnih bremen; — kaj šel!

4. Navedeni članek — plus on v »Jutru« z dne 12. marca t. l., ki je poln maliciozne ironije, — je izval povod, potrebo in priliko, da lahko enkrat tudi mi povemo to in ono, kar nam ne prija na razmerah. Omembe vredno je n. pr., da je laško učiteljsvo skrajno miroljubno, da ni nadežno nikomur, ne odriva nikogar od sklade, se ne vsiljuje nikjer, liho prenaša žalitve razmere in neprijetnosti svoje stanovske usode, živi rezervirano, solidno, trezno in skromno, ne povzroča prav nikakih nepriklj in ne Laškancem in ne okoličanom ter se briga prav za prav edino le za svoje dolžnosti, pred vsem želeč vse dobro šoli, mladini in narodu. Zato se pa tudi ne pusti papirčkati, persilirati, žaliti, zapostavljati in poniževati od prav nikogar.

Z malenkostnimi izjemami se je udeleževalo tekom raznih dob v vseh mogočih izvenšolskih koristnih vidikih in smerih (incl. v številnih društvih) ter imajo posamezniki med njim po 20 in še več let narodnega in kulturnega dela za sabo — a v zvezi vsemu se ni našel v Laškem še nikdar kak izvenšolski dopisnik (izvenšolski g. z. ...), ki bi imel tudi za žrtev učiteljsva in za prej navedene lepe točke prireditve kako dobro in priznalo besedo. Skoro nobena notica, ki se je vobče kdaj nanašala na šolo ali zlasti še na kako učno moč, se ni bila dosihdob brez — žela ali kakega »korporijona med rožami«.

Iz subjektivnega duševnega vidika nekaterih tukajšnjih dopisnikov ni vredno idealno ter nesebično šolsko in učiteljsko delo niti počenega groša. Še sulci pod mostom, — kadar se dristajo, nadalje divji pračiči, (včasih celo kake ostarije čenče) — so v Laškem prej deležni časopisne pozornosti, nego najlepši pojavi prosvetnega dela, bodisi kakršnega že. Koliko permanentnih in slučajnih avtorjev participira na lovorjevem vencu navedenih žurnalističnih zaslug, nam kajpak ne more biti točno znano. Jasno pa je seveda, da učiteljsvo radi njihove nenaklonjenosti ne pretaka solz, — ker ve vsaj to, da stoji za njimi razmeroma malo simpatizerjev — in ker lahko opazuje, kako okrog njih polagoma kopneva plast oboževalcev. Šola na srečo ni tako osamljena, da bi lahko bilo to v veselje in oporo neki pobožni želji — ter ima mnogo — mnogo več ljudi na svoji strani, nego je morda gotovim osebam ljubo. Tudi sijajen obisk

(in druge okolnosti) povodom poslednje prireditve 12. januarja t. l. je to ponovno prav živo pokazal. Lahko se reče, da je do 90% vseh občanov in faranov, ki dajo učiteljsva in šoli vsaj mir, če že več ne. Konstatiramo hkrati, da so neke osebe s težko prebavljivimi lastnostmi — posmodile in vpelele v Laškem že več kot enega idealista (šolske in izvenšolske stanovske pripadnosti), ki je zaradi razočaranja postal mrtev za družabo, društvo, prosveto in javno življenje. Le s kopirivami po njem — po učiteljski — kadar in kjer je količjak prilika za to; — sigurno bo potem dosti rajši in s tem večjim veseljem »delal«! Tisto izjavajoče, ponižajoče, porogljivo in diskreditujoče okvavanje s curki sarkazma na vse strani in če možno po vsakomur, ki se slepo ne priznava k neki nezdružljivi interesni atmosferi, kakršna se je pri nas razpasla, je tipično za zunanje obojele, ki karakterizira naš mali Jeriho že par let sem. Mi (podpisani) smo prvi, ki javno odklanjamo take metode — in čedalje več glasnikov je v kraju, ki jih postajajo istotako sili.

Po vojni so prišli tudi po slovenski pokrajini v modo čisto posebni vidiki za vršitev takozv. »narodnega dela«, ki pa se niso nič kaj idealno strinjali z interesi srčne kulture, treznosti, notranjega prebujanja, prosvitljanja in duševnega polahitjevanja v poštev prihajajočih širih mas našega ljudstva. Dolžnost področnega in neodnosnega narodnega dela so se jele širum domovine odrinjavati in prepučati skoro izključno nižje stoječim, šibko situiranim, kakorkoli odvisnim in za vsakdanji kruh se borečim osebam. Precejšnji del višje-stoječih inteligentnih in drugih plasti pa se je začel vse preveč vdaljati slabostim nestrpnega politiziranja izgovarjajoč se včasih tudi na dekorum svojega družabnega položaja!

Učiteljski? — Temu se seveda od te strani še v sanjah ni pripoznavalo prava, da bi smel istotako čuvati in paziti na svojo avtoriteto.

Da se pokrije lastna komodnost gotovih (osobito v zlate čase povojnega pšenitnega klasja neozdravljivo zaljubljenih) — slojev, je bilo treba in je treba kajpada neprestano s prstom kazati v prvi vrsti na učiteljsvo — čez: Čujte školniki — le med narodi! Vi ste poklicani, bitii apostoli naših edinozveličavnih ljudskih programov. — Vi ste kakor ustvarjeni za to, da regulirate z nami vred svoje dnevno politično preprčanje vsakikrat po najnovejših številkih in signalih geslih naših vodilnih glasil! — Vi ste designirani za misijonarje naših pravovernih evangelijev, za kolporterje naših nezmoljivih »pastirskih listov«, za fanfariste in naše banderonošce! — Vi ste izvoljeni, prosvetno porvani in že eo ipso naprej izbrani širokim narodnim masam za naše podrobne šarže, blagovestnike, Mesije! Mi — gospodje — namreč nismo določeni za taka dela, ki ne neso nikakih dohodkov in drugih koristi; pač pa spada to v dolžnostno sfero učiteljsva! To je vendar jasno! Čemu vas pa prav za prav imamo? Svirajte, igrajte in pevajite! Bodite harlekin in glumači! — Prireajte društvenemu blaginju in plebsu — (kakor je to od gotove strani na tihem mišljeno!) — v uleh in radost za ljubljene Talijade, plehke komedije, literarno-piškave burke, poslihi-humoristične Hanswurst-nastope za Silvestrovo večere in druge prilike, odrške prizore za ljudski krohot in kratek ša itd. — samo da bo narod vesel — in zadovoljen z vami in nami, t. j. oni del naroda, ki je »naš« in ki ne potrebuje samo kruha, ampak tudi iger, smeha in zabave — in ki po vsej pravici zasluži, da mu vi školniki ustvarjate take »prosvetne možnosti«, da bo lahko po mili volji rajal, pil, plesal in se razvedril; — saj nam vendar pomaga držati naše pozicije!

Res je, da skoro ves povojni deceniji je učiteljsvo na komando in pritisk raznih menjajočih se oblastnikov in pobornikov sezijske politike trafilno svoj prosti čas, svoje najboljšje sile in najlepše ideale ponekod izključno za neka, kar je bilo v modi le od danes do jutri, t. j. za fantome posameznih diletiških politikov — za njih papirnate stavbe, fata morgane in iluzije — za njih pretnje in minljive pokrete brez zmožnosti ukoreninjenja v narodu ter brez vsakršne etične ali trajno-kulturne koristi zanj, z eno besedo: za tkzv. mačkinje zlato.

Vprašati bi se dalo svedoke prošlih dni, li nismo tudi v Laškem tiste čase dovolj pridno sokrbeli dotičnemu delu ljudstva za veselice, zabavo, muziko, ples in dirindaj? Li nismo tudi takrat dovolj »prijetali in svirali«? Mogoče je bil že dopisnik kdaj teh »dobrotvorstev« deležen? Li nismo v onih dneh tudi dokaj pridno komedijantili ter ekskurirali i za i pred kulisami? (vsaj nekateriki izmed nas?) Na žalost so se ravno vodilni gospodje najtežje pogrešali med onimi, kojim je vse to veljalo. Kako pa da se ni to ne takrat in ne kasneje umelo ceniti? Za nos vlečene žrtve se prej ali slej sigurno izpametujejo. Posledica je po navadi: »Ohlajenje za vse skup, za osebe in za stvari«! Pa tudi postarali smo se odtile posamezniki in zresuli, hvala Bogu! Številna razočaranja v vrstah slov. učiteljsva so rodila skoro vseobče izmordanja. Tudi drugod in ne samo pri nas. Saj so izostali javnim nameščencem od strani bivših politikov vsi honorarji zlatih obešanj. Nekateri izmed slednjih pa so znali operirati celo z — grožnjami! Ali nemara tudi v Laškem? O — kajpada! Zato prepukamo malikavsko zaverovanost do takih ljudi: — osebam, ki imajo manj ponosa nego mi.

Kaj pa določbe prosvetnih zakonov? Prav nič ni bilo tam pisano o navedenih variantah bivšega »narodnega prosvetljanja«! Kar se pa tice novega državnega zakona o narodnih šolah, predvideva isti za učiteljsvo sicer mnogo narodnega dela (komedijanske seveda nel), ker opredeljujejo gg. tovrstno udeleževanje kot vseskozi solidno, resno, trajno, dalekosežno ter v istini kulturno-izobraževalno. Veljati pa mora seveda vsemu narodu (a la S. K. J.) in ne samo posameznim staro-partijsko orientiranim slojem.

Ta pravico so poedini idealisti laškega učiteljskega zbora začeli smatrati za pravilen že pred leti. Seveda — skupina nam tako »naklonjenih« ljudi, ki vedri pod dežniki »Jutrovih« dopisnikov, se v svoji zakrknjenosti bržkone do smrti ne bo mogla sprijazniti z njim.

6. In še nekaj (kar je učiteljsvu menda sopomagalno pri padcu v nemilost v očeh gg. člankarjev) bi bilo danes dobro povedati. V Laškem so namreč omizja, iz katerih se je občutljivejši del učiteljsva jel polagoma umikati — dokler se ni naposled sploh umaknil. In zakaj? Kdo za božjo voljo naj prenaša neskladnost večnih zbadljivk na rovaš našega (navidežno toli obilnega) prostega časa? kdo neosnovane očite zaradi že omenjene točke »narodno delo«, ki ga baje vse prepričo vršimo? — kdo naj stalno in še povrh dobrodušno prebavlja sploh razne neprijetne glose ali kakorkoli mišljene degradujoče pišice, ki veljajo našemu stanu? Nikdar pa še nismo doživeli, da bi ta ali oni član družbe blagovolji povzdignili svoj dobrohotni glas v prilog izboljšanju naših gmočnih prilik! Ali smo mar res z našim stanom v Laškem še za 100 let nazaj? — Ali mi — ali pa osebe s takimi neljubimi vrtninami? Kaj bo bolj točno?

Laško učiteljsvo je toliko taktno, da respektira vse soobčane, se ne vilka v nikake tuje stanovske zadeve in privatne razmere, pusti živeti vsakega po svoje, želeč za sebe istotako

Najboljše in najcenejše
OLJE zoper prah
kakor tudi
ŠOLSKE GOBE
nudi

ORIENT, D. Z. O. Z.
LJUBLJANA, Dunajska cesta 14

samo le eno: ljubelega miru. Našega mišljenja je tudi mnogo drugega meščanstva, ki čedalje težje prenaša zastrupljenost tukajšnjih lokalnih razmer. Na žalost je namreč vsepovsod slišati, da menda ni zlepa najti družabno bolj klaverno razbitega in diskreditiranega kraja, nego je Laško.

7. Na silno slab in ogorčen odmev je tudi našetela zares »groba« beseda člankarja z dne 29. januarja na naslov primorskih učiteljev, ki so se dopisniku deloma že primerno oddolžili v »Učiteljskem Tovarišu«. Mogoče je momentano, ko je naša država poleg domače nadprodukcije na učnih močeh sprejela v službo povrh še dokaj primorskih učiteljev-beguncev, res preveč učiteljsva na razpolago, toda na drugi strani kažejo diverzni znaki, da trpi Slovenija ne samo sedaj, ampak celo že nekaj let sem i na vzporedni nadlogi nadprodukcije raznih potrebnih in nepotrebnih, dostikrat zelo netaktnih podeželskih dopisnikov, ki sicer ne obtežujejo občinskih proračunov, pač pa polnijo predale naših ljubih slov. listov (kadar jim primanjkuje korektnih dnevnih snovi) — čisto s prav ničevimi in piškavimi novicami, v domitilji seveda, da vršijo s tem kolosalno, poizrtvovno, idealno in nad vse dragoceno »narodno delo«, ki mu gre na vsak način Nobelova nagrada in strmeče občudovanje že na zemlji, po smrti pa najmanj — občinski spomenik. Med njimi bodo tu pa tam menda tudi kakim mogočnjak, ki mislijo, da lahko delijo po mili despotiki volji poljubne in žaljive lekcije na vse strani. Ako bi se nekateri izmed navedenih blagovoliti v svrhu olajšane razbremenitve Slovenije istotako oddolžiti od novo in lepo domovino v južni Srbiji, event. tudi v Albaniji ali Prokletiji, bi to naši banovini sigurno ne povzročilo prav nikake uime. Besede mičejo, vrgli delce; — in še to: kakor se v gozd kriči, tako se navadno — nazaj glasi!

Avtorju dopisov z dne 29. jan. in 12. marca t. l. — pa najsi bo kdor že, — priporočamo, da si natakne odsihod z a n a s — vsaj eno rokavico. Za dopolnjujoči par se bodo sčasoma zglasili menda še kakki drugi — ranjenci. Danes samo toliko v njegov album za — zlate črke.

8. Končno še pripomnimo, da bo učiteljski zbor umel tjavajati — že treba — prav energične konsekvence z ozirom na neprijeteljsko sapo, s katero operirajo proti njemu Jutrovi dopisniki — incl. njihov intimnejši krog vernikov — de dalj časa.

Pišce, nakarne in glose — ki se kujejo zoper nas v in izven časopisa, se vodijo v evidenci.

Dragi javni nameščenci — osobito učiteljski — dosti si v teh le poprevratnih letih pretrpel na socialni degradaciji, na ponižanju in razhajenju ter na prijetnem samopremagovanju vzpričo neprestanih »Damoklejevih mečev«, s kojimi so te držali v lahu razni opasni strankarski teroristi; — dosti je bilo drugega denuncijanstva in gorja vsled službenih premetavanj — in na časi je že, da smeš enkrat s sproščenim ponosom pokazati svoj odpor — ter se postaviti po robu napram vsakomur, kdor bi še po 6. januarju 1929. hotel napram tebi prakticirati s poskusi starih in prošlih metod. Danes nam je čast, služiti edinoletni Nj. Vel. kralju, njegovim zakonom ter vsem njegovemu troednemu, milemu in dragemu narodu; — v ostalem pa prav nikomur drugemu več!

SAPIENTI SATI!

Kisliger Juro s. p. — Benko Vekoslav s. p. — Drobnik Antonija s. p. — Stegenek Josipina s. p. — Jerie Milko s. p. — Mayer Ernest s. p. — Kubica Bogomila s. p. — Kotnik Josip s. p. — Bobek Marija s. p. — Potočnik Sonta s. p. — Grušen Franc s. p. — Koderman Milena s. p. — Kocjan Angela s. p. — Zitnik Maks s. p.

Nove knjige.

— k »Vezilja«. »Vezilja« mesečnik za ručni rad, broj 2. za mesec februar. U listu se nalaze uzorci stolnjaka, zastora, pokrivača za okrugli stol, postolnjaka, jastuka, zasloni i t. d. Posebno treba istači pažnju koju »Vezilja« posvećuje narodnom našem vezivu, pa donosi u slici garnituru za krevet u narodnom stilu, garnituru za južinu ukrašenu vezom po krstice po motivima iz Dalmacije. List se naručuje kod uprave »Vezilja«, Zagreb. Samostanska 2/I. a pretplata mu je za tri meseca 30 Din. Pretplatnice »Zenskog Lista« dobiju »Vezilju« uz cijenu od 20 Din za tri meseca.

MALI OGLASI

Mali oglasi, ki stišlje v posredovalne in socialne namene občinstva, vsake besede 50 par, Najmanjši tiskani Din 5.—

Posečajte hotel Mariborski dvor, Andrej Oset — kopalnice, klubove, sobe, prenočišča, garaže.

Šolski upravitelj v Laveri pri Ljubljani prodaja po prav nizkih cenah najnovejše nizke vrtnice (grmčiči), prvovrstne velikocvetne gladijole krasnih barv in izvrstne natiški fízlorumenih strokov brez žizl z imenom »Moslinec«.

18 Din likanje moške, damske obleke. Gg. čitateljicam in čitateljem se za likanje, čiščenje, popraviljanje tudi obračanja garderobe priporoča: Wallet Express, Ljubljana Stari trg 19.

Najboljši dohodek obema Učit. domovoma je, ako vse potreščine naročate le potom Učit. poslovalnice.

Priporočamo Vam

PUCH KOLESA

ki so vedno najboljša!

Dobe se po solidni ceni, tudi na obroke, le pri tvrdki

IGN. VOK

LJUBLJANA — NOVO MESTO

Felikan

Zaloga barv, tušev in radirk

GÜNTHER WAGNER, WIEN X./1.

Povsod na zalogi. Tiskovine na zahtevo.

Primerna ter koristna darila so samo

Gritzner in Adler

šivalni stroj in kolo ter pisalni stroj URANIA. Najboljši material in lepa oprema samo pri

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

Telefon 2913 blizu Prešernovega spomenika. Telefon 2913 Za šolo in učiteljsvo poseben popust.